

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után való napon.

II. év.

Budapest, 1898, vasárnap, január 16-án.

16. szám.

Chablon ur.

(mk) Recept szerint dolgoznak a kormányaink, mint akik a szakácskönyv szerint főznek és patikai szerekket szeretnek. Ha kis baj van valahol, meggy egy távirat a hatósághoz: „Azonnali jelentést kérek”, mintha a jelentés segítene; ha nagyobb baj van, leküldenek egy kormánybiztost, mintha a kormánybiztos segítene. És a bajok is osztályozva vannak. Egy kisebbfajta zendülés, az jelentés; az árvíz, az kormánybiztos; az éhség, az miniszteri biztos, hidfölvatás bankettel, az személyes megjelenés és így tovább.

A chablon! Nem is egy fogalom ez már, de szinte személy. Az ember pápaszemmel képzelet nagy aranyóralánczczal és burnótszelenczével. Chablon ur ez a vén miniszteri tanácsos. Chablon ur a totum fac. Chablon ur szippant a burnótszelenczéjéből és tanácsol ő excellenciájának — és ezzel minden gond el van vetve. Az isten három személyben képzelendő, Chablon ur nyolcz személyben, mert minden miniszteriumban ott van Chablon ur és dirigál, egy olyanforma fiókos-ládikát tartva a kezében, aminő a konyhákban van különféle feliratokkal: paprika, bors, gyömbér, czimet s ha bors kell vagy czimet, Chablon ur csak az illető fiókot nyitja ki.

Különben igen derék, jószívű és megbízható lélek Chablon ur, ki nem

képes semmi ujra és merészre, de nem is reszkiroz semmit; egy kicsit viseltes ruhában jár és az aranyóraláncza is talniarany, de azért apránként minden hatalmat magához szedett s uralkodik minden reszortban.

Chablon ur tevékenysége sokoldalú, teendői bokrosak. Most aktát intéz el, ha nagyon kényes siberozza. Majd deputációkkal végez — elmondhatja nekik a választ, amely ne kötelezze semmire a minisztert, de őket mégis kielégítse. Chablon ur tesz, vesz, örökös mozgásban van és igen vigyáz rá, hogy a lépése annyi centiméter legyen, amennyi az előző lépése volt, szóval Chablon ur egész működését nehéz volna felölelni, azért ezuttal csak egyik ágát vesszük, a közigazgatásit, illetve a személyzet megválogatását és a nemzetiségi politikát. Be akarjuk neki bizonyítani, hogy a methodusa nagyon rossz.

Chablon ur kitanítja a miniszterét, hogy a főispáni székeket töltsse be, ahol üresek. Mert ha egy szék üres, ez azt mutatja, hogy elfér rajta valaki. Már most hol vegye a főispánt? Chablon ur kinyitja a „főispánok” feliratu fiókot s azonnal nyilvánvalóvá lesz, hogy és hol vehetik a főispánt.

A főispán vétethetik esetleg azért, mert valakinek mandátum kell, vétetik tehát főispánul egy olyan képviselő, akinek könnyű kerülete van.

Ha nincs mandátum-szükség, akkor a főispán vétetik az olyan képviselőkből, akik gazdagok, vagy akik jól nőültek.

Akik közpályán akarnak működni, de egyéb funkciókra alkalmatlanok.

Akik által egy-egy apprehendáló familia kibekittetik.

Akik abban a megyében nagy gyökerekkel vagy hatalmas rokonokkal bírnak.

Ezekből lesznek a főispánok, tekintet nélkül az illető megyének szükségleteire, helyzetére és tekintet nélkül az illető kinevezettek egyéni képességére és tulajdonaira, úgy, hogy vannak hatalmas, nagytehetségű főispánok olyan megyékben, ahol csak csibukozni kell s nem avatkozni semmibe s viszont vannak egészen kezdők, tehetetlen alakok olyan nehéz nemzetiségi pozíciókon, ahova kész államférfiakat kellene megnyerni főispánokul bármilyen áron s címekkel emelni tekintélyüket, rendelkezési alappal ellátni őket, mert diplomáciai és kormányzati képességüktől függ esetleg az ország békeje, illetve azon vidéknek vagy nemzetiségnek jövőndő magatartása.

És hagyján. Ha már meg van is ez a gyenge főispán a nehéz pozícióban, még mindig meglehetne szivlelni, ha Chablon urral most egy csoda nem történnék.

De egy tüneményes csoda esik vele. Kettészakad, — mint Bosco kezeiben a nyul, vagy mint a bacillus szokott ketté

Levél Mikszáth Kálmánhoz.*

Írta: Dóczy Lajos.

II.

Bécs, 1898. január első felében.

Kedves barátom! Hol is hagytam el? A premiére-n! Hiába. Utolsó szavam is *première*, amióta legujabb premiérem után majdnem loppal hagytam el a fővárost. Eh, hagyjuk a Premiére-keket (az Istenért, ha nem akarsz *afférba* keverni, ne szedess *Prémiéret*!) s menjünk odább.

Azt írod, hogy a paszomántos ortografiaról irt cikkem otthon figyelmet keltett. Nem vettem volna észre, ha meg nem írod. Az „Egyetértés” © jegyű írójának kivételével, akinek jóakaratu és okos megjegyzéseit alább szóvá teszem, a collegák, úgy látszik, nem találták észrevételeimet oly *nivón* állónak, hogy a megvitatasra méltassák. Azt kell tehát hinnem, hogy cikkem, amennyiben hatása volt, nem termékenyítő, hanem inkább — hogy is mondjam? — hogy is írjam? — inkább csak fascináló hatással volt.

Szívem szerint mondván: jobbnak, *biztosabbnak* is találnám ezt írni: *fascinirozó* hatással. De megvallom, nem tudom ez esetben, melyik a helyes. A telegrafálni göröcsöket okoz, a fotografálni is, de már a declamál,

*Lásd az „Országos Hírlap” január 8-án megjelent számát.

reparál helyett nem írnám soha declamározni vagy reclamározni. Viszont bizvást írom profitirozni, és különösen *avanceirozni* és nyakütés gyanánt érzem, ha azt olvasom, hogy valami államtükarrá *avanzsált*.

Van-e erre szabályom? Nincs. Szabály az *izlés*, amint a nyelv dolgában egyáltalán az *izlés* nagyobb ur a grammatikánál is. S ebben igazat adok az „Egyetértés” cikkírójának, amidőn azt vitatja, hogy fölfogásom a gyakorlatban nem találhat föltétlenül érvényesülést.

Csakhogy itt a dolog úgy áll, hogy én *szabadságot* akarok s azok, akik ellen tollamat fordítom, *nyűgöt* diktálnak. Azt mondják ők (és velök © ur is), hogy az „íroz” nem magyar igeképző, tehát föltétlenül elkerülendő; míg az „ál” igenis magyar képző. Teljesen igaz. Használ, kínál, zabál, kiabál: mind magyar szó, „íroz”-ra végződő magyar ige pedig nincsen. Az „írozni” nem egyéb, mint a német „iren” átvétele s megszabadulunk tőle, csak akarjunk.

Én beismerem, hogy a némethől vettük a képzőt. De tagadom, hogy ezért meg kell tőle szabadulnunk s tagadom, hogy a nyelvérzék és az *izlés* *akarjon* is tőle szabadulni. Eszeágában sincs annak a magyar géniuszának ez a türelmetlenség. Amint vannak olyan idegen családnevek, amelyeket kivét a magyar nyelv gyomra, s

olyanok, amelyeket bevesz, úgy a német szók és képzők közt is válogat szeszély, törvény, vagy *izlés* szerint, de mindenesetre félreismertetetlen hajlandósággal vagy ellenszenvvel. A Bevilacquaiból Bornemisszát csinált, az Odeschalchit meghagyta és úgy ejti, mint az olasz helyesírás kívánja, a Wenckheimokat és Degenfeldeket akkor nem tekintené magyaroknak, ha megmagyarosítanák a nevüket. Még a magyaros Laczkovicsból is Laczfít gyártott, de Dégon Gusztávtól nem kíván magyarosítást. Általában minden idegen hangzás közül — ez tapasztalás — legkönnyebben türi vagy legalkalmasabban gyurja át a *németet*. Hogy miért, arra talán rátérek. Annyi bizonyos, hogy nem szeretetből.

Az „ál” és „íroz” dolgában is valami ki nem magyarázható, de nagyjában csalhatatlan ösztönt mutat föl a nyelv szelleme, amelyen a hájas ortografia hiába próbál erőszakot tenni. Sohasem mondjuk: *kifundirozni* valamit. De mintha krikrit csinálna az ablaküvegen, úgy fáj az aczeltől, mely azt írta: *morfondál*, *morfondirozni* helyett. Egy tapasztalási szabályra még is rábukkantam. Ez az, hogy főleg az *egy* tagu idegen szó az, amely az „ál” képzőt absolute elrugja magától. A *blamiroz* helyett van, aki *blamált* ír és az ártatlan vidéki fruskákat rászoktatták a lapok az ily szólásra is: Ugyan, mama, ne *szekáljon*! De írja le

válni és mindenik fele egész lesz. Most tehát két Chablon ur van az egyből. Az egyik marad a miniszteriumban, a másik az új főispánhoz szegődik és kíséri pályáján.

A főispáni Chablon ur megdiktálja, hogy mit tegyen a méltóságos ur, mielőtt lemenne az ő nemzetiségi megyéjébe. Legelőször is keressen egy leibzsurnalisztát, aki ott egy lapot szerkesztszen neki, és lobogtassa a magyar államiság zászlaját. A lobogtatásért természetesen egy kis szubvenció is jár. Most rendben van minden Chablon ur izlése szerint, és lemennek sok jó igyekezettel mind a hárman: a főispán azzal az eltökéléssel, hogy erélyes lesz, a leibzsurnalista azzal a szándékkal, hogy harcziás lesz, Chablon ur pedig... Eh, iszen Chablon ur nem gondolkozik!

Nos és mi az eredmény? A nemzeti-ségi megye csendes, mikor oda érnek, nincs semmi baj, nem mozdul semmi. De mindegy. A főispánnak erélyesnek kell látszani, tehát erélyes lesz s kikezd egyes emberekkel, mennydörög, üt, vág, szcénákat csinál a megyegyűlésen, hogy lássák fent, milyen erélyes, a leibzsurnalisztának pedig harcziásnak kell lennie és lobogtatni az állameszmét, tehát lapja minden számában föltár valami nemzeti-ségi pörsenést s megmar érte néhány embert s megveresczeruzázva felküldi Berczik Árpádnak, hogy lássák, miszerint „lobogtat” és működik.

Az eredmény summa summarum az, hogy egy év múlva a megyében, mely csendes és nyugodt volt mikor átvették, a hazafias m ü k ö d é s folytán feje telejére fordul minden.

Sok példa van erre a multból és a jelenből. Mert a chablonok a multból származnak még. Régtől kormányok hagyták itt, soha be nem váltak, de azért váltig folytatják.

valaki ezt: hogy „erős szemmel *fixálta* ellenfelét”, hogy „üzletet *stornál*”, képet *skizzál* vagy adót *fatál* (*fatális* biz az, hogy még a *fatálról* is adót kell *fatirozni!*) vagy hogy a pulykát ügyesen *tranchálja* a háziasszony! Az ily helyesírás bizony joggal *frappálná* a legközömbösebb olvasót is és úgy találna, hogy *zsenálja* magát így beszélni, ha százszor így olvasta is a legelterjedtebb hirlapban.

És mégis van egytagu idegen szó, amely nem bírja el az „iroz” végezetet. Például azt nem írnam: *kuriroz*, *kurál* helyett és bátran írom, hogy a klerust *portálja* a „Budapesti Hirlap”, noha nem merném írni, hogy *poussálja*. S amily szüzmagyar szó a *darál*, oly izléstelen és magyar-ellenes volna azt írni, hogy a katonának *parálni* kell, nem pedig *parirozni*.

De elég a példából, ne hogy az illusztráció elnyomja a szöveget. Elmefuttatásom igazi tárgya csak elvek fejtegetése lehet s az elv, melyet e példák alapján megállapítani szeretnék, az, hogy tehet az ifjuság a Pestre érkező német *színészekkel* amit akar, de a német szövegek és hajlításokkal, amelyek a szomszédságnál és keveredésnél fogva évszázadokon át nyelvünkbe szívógtak, itt, ugyszólván, magyar szócsaládokba házasodtak, üzletet és gazdaságot alapítottak, nem lehet így elbánni. Azaz, hogy lehet — mit ne lehetne? — de a terrorizmus, melyet erőszoken elkövetünk, a füttyülés, tombolás és főleg a gyűlöletes inquirálás, amelylyel

Nem akarjuk a példákat felsorolni, mindenki tudja azokat s nem is lehet értük a jelenlegi kormányt okozni. Bánffy, illetve Perczel kinevezései sok tekintetben megfelelőek, gondos körültekintéssel volt néhány kinevezett megválogatva. Már-már azt hittük, hogy Chablon ur nyugdíjba megy.

De Chablon ur megint kipattant mint tanácsadó a fiumei kormányzói szék betöltésénél. Mindezeknek eszünkbe kellett jutni most s indokolt volt, hogy kidomborítsuk, kiszinezük.

Mert mi a tény? A tény az, hogy Fiumében zavarok vannak, messze beláthatatlan bajok, minden rétegbe benyulók, melyeknek orvoslása égető teendő lenne. Egy ügyes, gyakorlott államférfiura volna ott szükség, aki tekintélyével, nagy tapasztalásával és biztos kezével megelje és végigcsinálja velünk, velők a kivezető utat. És mi történik? Ezen tapasztalt, ügyes államférfi helyett oda küldenek kormányzóul egy kezdő urfit, aki a fiumeieken tanulja ki a közigazgatási joggyakornokságot.

De hát ki tehet erről? Ez csak a logika ellen van, A logikánál hatalmasabb Chablon ur. És Chablon ur azt huzta ki a fiókból:

„Meg kell nyerni egy apprehendáló famillát.”

POLITIKAI HIREK.

Az ülészak berekesztése. Az országgyűlés első ülészakát hétfőn rekesztik be. A képviselőházban tizenegy órakor fogják felolvasni a legfelsőbb kéziratot s délután egy órakor a főrendiház is ülésezik a kézirat meghirdetése czéljából. Kedden a főrendiház már az új választásokon is átesik.

Pártértekezletek. Az országgyűlési pártok az ülészak berekesztése alkalmából értekezletet tartanak, hogy az új ülészakra kijelöljék a tisztviseleket és a bizottságok tagjait. A szabadelvű párt ezt az értekezletet kedden este hét órakor tartja, míg a nemzeti és a

függetlenségi párt már hétfőn este megállapodik a maga jelöltjeiben. Az értekezletek különben elvesztették a legfőbb érdekességüket, mert alelnök-jelöltet már nem kell keresni, miután Berzeviczy Albert újra elfogadta a jelölést. A függetlenségi párt a forma kedvéért mégis jelöli vele szemben Kossuth Ferenczet.

A főrendek ülése.

Délután egy órakor a Muzeum homlokán még ott lengett a lobogó. Akik odalenn sétáltak a kopár parkban, a fejüket csóválták.

— Talán már a méltóságos urak is obstruálnak?

Olyan meglepő az, ha a főrendek mostanában két teljes óráig is győzik türelemmel. Mert máskor tízperc alatt végeznek husz darab előterjesztéssel. Igaz, hogy ma a második provizorium és a munkásjavaslat feküdt előttük, két olyan javaslat, amely odaát a tisztelt Házban nem tudott idejére megszületni, de együtt is tartotta a méltóságos urakat tizenkétszer tíz percig. És ennyi idő az, amelynek elfecsérelése miatt már obstrukciós hajlandósággal is megvádolják a főrendeket.

Pedig olyan csöndesek voltak. A provizoriumnál csak az egy Prónay Dezső beszélt három percig (és ez csak nem sok, amikor Prónay egymaga képviseli a méltóságos főrendek közt az egész szélsőbalt!), a munkásjavaslatnál pedig összesen négy főrendnek voltak kérdései (abból is a részletekre maradt egy). Aztán két miniszter beszélt, a provizoriumnál báró Bánffy Dezső, a munkásjavaslatnál Darányi Ignác — és ezzel vége volt.

Igy obstruál a főrendiház. . . .

Egy csomó bejelentés.

Gróf Károlyi Tibor alelnök tizenegy órakor megnyitotta az ülést és bejelentette, hogy esetleges felvilágosítások megadása érdekében jelen vannak az ülésben Nemeskéri Kiss Pál földművelési államtitkár és Bartóky József osztályfőnök.

Megmondotta továbbá, hogy a király s felsége kegyelmesen fogadta a főrendiház újvi szerencsekívánatait.

Bemutatta ezután a miniszterelnök átíratát a kvótára vonatkozó királyi döntésről, majd részvétellel

a legrégebb és legigénytelenebb ismerősöket megállítjuk s gunyosan kérdezzük: „Uraságod, úgy látszik, itt idegen?” — megboszulja magát anyagi és erkölcsi tekintetben. A denuntiációk és önkényes kiutasítások szegényítik vagy megmerevitik a prózát, apasztják a nyelv hajlékonyságát, megtevesztik az olvasót és az írók olyan dolgok iránt, melyekben kételkedni eddig eszébe sem jutott, magyarosság helyett magyarkodást szülnék, természetesség helyébe modorosságot tesznek, tudomány helyébe tudakosságot s idővel oda visznek bennünket, hogy senki sem tudja, van-e még Magyarországon ember, aki igazán tud magyarul?

És miért mindez? Rá vagyunk-e szorulva? Rosszabbul állunk-e a próza dolgában, mint elődeink? Hanyatluk-e nyelvünk? Csak vedd kezédbe, kérlek, Jósika valamely regényét és hasonlítsd össze a legutolsó esti újság börzetudósításával: azt fogod találni, hogy Klein Jákob (ha nem *forogálja* a magyarságot) jobban ír magyarul, mint a félszázad előtt divott magyar Walter Scott. Még a Kemény Zsigmond prózájához képest is, ha regényeit nézed, óriási haladást mutat a mai tárcza-novellista magyarsága, ami a stíl folyékony és természetes voltát illeti. A magyar olvasóközönség tisztán, huszszor akkora, mint harmincz évvel ezelőtt volt. A kormány magyar, a tanítók magyarok, a világon nincs hatalom, amely germanizálni vagy eloláhósítani bírna vagy akarna bennünket.

Honnan tehát ez a folytonos aggódás, ez a féltő polizei-rendszer a legaprólékosabb dolgokban, ez a kiállhatatlan megrendszabályozása az író és olvasóközönségnek, amelynek németes a „daczára annak” kifejezés, de mindjárt honos és zamatos, ha a „dacz” helyett az áll, hogy *trucczára*?

Egyszerűen onnan, hogy némely tiszteltreméltó és őszinte fanatikus hazafias elméjében és képzeletében még mindig Bach kormányozza az országot. Amint a közjogi puristák előtt ott kísért folyton a kamarilla, az udvar, az aulicus politika és a magyaron zsarnokoskodó Bécs (szegény Bécs!), úgy a nyelvtisztítók beteges, örökös réme a germanizáció. Ettől a tüztől, amely nem ég, szöki az orthologismus abba a vízbe, amely voltaképpen pocsolya s melyet izléstelenségnek nevezek, a német szomszéd elől Párisba, sőt Európából Ázsiába. Mert imé, ép a napokban olvasom egy különben értelmes cikkben (a „Magyar Újság”-é volt) ezt a gyönyörű szót: *burzsóázia*.

Burzsóázia! Lehetetlen, hogy a ki e kifejezést használja, ne tudja, hogy azt bourgeoisie-nak írják. Mért iszonyodik az eredeti helyesírástól? Számíthat-e oly olvasóra, aki a fogalmat ismeri, anélkül, hogy a szót eredeti, helyes formájában valaha látta volna? Vagy a gallicizmustól akarja megóvni nyelvünket? Nem. Megsugom, hogy mily ördög viszi rá az ily szörnyetettekre. Rossz lelkiismerete van az

emlékezett meg Blaskovich György és Görgey Kornél haláláról.

Végül a főrendek tudomásul vették, hogy a képviselőház hozzájárult a községi helynevekről szóló javaslaton történt módosításokhoz és hogy a jövő ülészaktól kezdve gróf Szápáry László és gróf Andrassy Géza is gyakorolhatják főrendi tagsági jogukat.

A második provizórium.

Következett a vám- és bankügyek ideiglenes rendezéséről szóló javaslat tárgyalása.

Báró Prónay Dezső kijelentette, hogy a javaslatot még általánosságban sem fogadja el, ámbar elismeri, hogy ideiglenesen alig lehet mást tenni, mint hogy a status quot fentartjuk. De ahogy ezt a kormány javaslata teszi, az közjogba ütköző. Indítványozhatná ennél fogva, hogy a javaslatot szerkezeti gyarlóságának kijavítása céljából utasítsák a jogügyi bizottsághoz, de minthogy ennek gyakorlati eredménye úgy sem volna, egyszerűen csak arra szorítkozik, hogy a javaslatot általánosságban sem fogadja el.

Báró Bánffy Dezső miniszterelnök erre felvilágosította a főrendiházat, hogy Prónay tévedésben van. A kormány javaslata, szigorúan a törvény betűihez ragaszkodva, csak azt az állapotot hosszabbítja meg, amelyet az első provizórium elfogadásával maga a főrendiház is helyeselt. Közjogi sérelemről itt szó sincsen. Az osztrák kisebbség magatartása megakadályozta a provizórium alkotmányos megvalósítását, a kormánynak tehát gondoskodnia kellett, hogy a kiegyezési javaslatok elintézésére még legyen mód és alkalom. Végül a miniszterelnök megkérte a főrendeket, hogy mint a képviselőház, vegyék ők is tudomásul a január elsején szükségessé vált intézkedéseket.

A főrendek túlnyomó többsége a javaslatot elfogadta és a fölmentést is megadta.

A munkásjavaslat.

Következik a napirend utolsó tárgya, a munkások és munkaadók közti jogviszony szabályozásáról szóló javaslat tárgyalása.

Gróf Deseffly Aurél elfogadta a javaslatot, de megkérdezte a földművelési minisztert: mit szándékozik tenni a kormány a folyton terjedő szociálista izgatás megfékezésére a sajtószabadság korlátain belül. Másik kérdése a kötelező munkásigazolványokra vonatkozott s nem helyeselte, hogy az iga-

zolványok kiváltása alul való fölmentésre a kormánynak jogot ad a törvény.

Darányi miniszter elismerte, hogy a mostani törvényjavaslat végrehajtása a kellő mértékben csak a közigazgatás államosítása után eszközölhető. Megjegyezte azután, hogy a szociálista ujságizgatás ellen már megtették a lépéseket; 1897-ben 20 sajtópárt indítottak. Ebből 3 marasztaló, 3 fölmentő ítélettel végződött, 14 függőben van. Az igazolványok dolgában megígérte, hogy a legnagyobb óvatossággal fogja gyakorolni azt a fölhatalmazást, amelyet a törvény ad neki. Ezután ismertette a javaslatot a főrendek előtt is megismételte azt a nagyszabású programot, amelyvel az egész munkáskérdés rendezését akarja elérni. Végül hangsúlyozta, hogy a kormány számít a törvény végrehajtásánál a főrendeknek, mint nagybirtokosoknak humanitására.

Báró Prónay Dezső, a következő szónok, megtámadta a földművelési minisztert azért, mert a gazdasági törvény végrehajtását politikával kötötte össze, a közigazgatás államosításával; aztán megtámadta a kormányt azért, mert a napszamosok adómentességéről szóló törvényt nem hajítja végre. Az aratókat vállalkozóknak kvalifikálják a finánczok és ez cizimen nagy mértékben megadóztatják. Így járnak el a ki-nevezett tisztviselők.

Gróf Zichy Nándor inkább elismerést szavazott a miniszternek, hogy végre erős kézzel nyúl a rendezéshez. Programjával mintha azt mondaná: pater peccavi. Az sem áll, hogy ez a közigazgatás nem tudná a törvényt végrehajtani, hiszen semmiféle államosítás sem tehetné a közigazgatást szolgálóbbá, mint amilyen ma. Inkább azt kellene végre elérni, hogy a központi hatalom ne befolyásolhassa úgy a közigazgatást. Mert most megtörténik, hogy bizonyos felforgató röpiratokat szabadon terjeszthetnek, ellenben az erkölcsi érzésre appellálókat elkobozzák.

Darányi Ignác miniszter két szempontból is tiltakozott gróf Zichy vádjai ellen. Az ő programja nem pater peccavi; amit a kormány tehetett, azt nem is mulasztotta el. A közigazgatás sem érdemli meg, hogy szolgainak bélyegezzék. Ha gróf Zichy tud konkrét eseteket, ám jelentse be és akkor a kormány gondoskodni fog a megtorlásról.

A javaslatot ezután általánosságban elfogadták.

ipsének. Azért írja így — öntudatlanul — mert a szót a németből vette, a német ujságok févén ismeri, s önkéntelenül fél, hogy germanismust követ el, mikor egy „e“-re végződő idegen szót magyarul hajtogat.

Ez a paradox (nem Parade oksz!) állítás vezet vissza kiindulópontomhoz, az „iroz“ és „ál“ igeképző közötti határjáráshoz. Tiszta előttem most már, hogy mely esetekben diktálja a nyelvérzék az „ál“ és melyekben az „iroz“ képzőt. Minden olyan idegen szónál, amelyet nem a német szólásból, hanem közvetlenül az illető nyelvből vettünk át, helyes az „ál“ (az igaz, hogy ez jobbra csak a latin nyelvre „áll“). De oly szó, amelyeket gyakorlatban a németiségtől vettünk át, legyen az francia, görög vagy angol, csak az „iroz“ képzővel válik nálunk igévé! Világos ez oly szóknál, mint a blamer és friser. Ezeknél az értelemről bizonyítható, hogy nem a francia élő nyelvből jöttek át hozzánk. Franciaul blamer annyit tesz, mint gáncsolni, friser pedig haját sűtzi, de nem fésülni. A blamage és frisura értelme csak a német és a magyar használatban van meg. Ezer magyar emberre, aki tudja, hogy tranchirozni mit jelent, csak egy esik, aki előtt a „Trancher une question“-féle fordulat is ismeretes. S így világos, hogy az „irozni“ üldözése tiszta németüldözés. Nem is bánám, ha mindenütt jó és izlésszerű magyar képzőt vagy szót tudnának neki substituálni. Nem is vagyok én híve az idegen szók tulságos hasz-

nálatának, csak azok mellett kardoskodom, akik titokban nyögik a telegrafál nyögést s azt akarják, hogy ha már el nem kerülhető az idegen szó, használjuk is mint idegent, s ne huzzunk rá antikvitás, kvalitás, fotel-féle* kényszerzubbonyt. Ezren meg ezren vannak, akik fejrázva vagy fogcsikorgatva türik ezt a jármot, elnyomják jobb meggyőződésüket és jobb izlésüket, csak hogy rosszabb magyaroknak ne tartassanak, mint a Szürkületi. Hirnök ujdonságírója. A rossz magyarság ismertető jele pedig az, ha csak sejtetni is engedjük, hogy ránk nézve más ortográfia is létezik, mint a magyar. Az ördög vigye az X és Q betűt! Nem való az magyar ujságba. Magyarosodjék meg, ha a mi kenyérünket eszi, s ne vekszáljon bennünket egy antikvált status kvó (igy!) erőszakos fentartásával. Még a neveken sem türik meg és fogunk olvasni Kvadalkvirir folyóról, ahogy olvastunk Csimborasszót s olvastunk Sekszpirt. Pedig, hej:

Hol Shakespere helyett Sekszpir áll,
Ott a jó izlés ekspirál.
De jó magyart ez nem zenál!

Ezzel pedig — nem birván a tárgy kimeríthetetlen voltával másképp végezni — egyszerűen elvágom a tárgyalás fonálát s maradok szerető hived stb.

* Reményilem, tudod, mi a fotel? Nem? Fanteuil biz az, barátom. Csakhogy a magyarnak el kell feleltenie, ha tudja, hogy honnan jött ide, mert hangzás szerint van írva. De hát akkor mért nem írják otelei Hotel helyett?
D. I.

A részletes tárgyalás során báró Podmaniczky Géza megkérte a minisztert, legyen a végrehajtásnál gondja reá, hogy tízennégy éven aluli gyermekeket nehezebb munkára ne alkalmazzanak.

Ezt a miniszter megígérte.

S aztán már több felszólalás nem történt. Egy órára az ülés be is végződött.

A magyar magánjog kodexe.

A magyar általános polgári törvénykönyv tervezetét előkészítő állandó bizottság tegnap tartotta első teljes ülését Erdély Sándor igazságügyminiszter elnöklése mellett. Az ülésen jelen voltak: dr. Plósz Sándor államtitkár, Lányi Bertalan miniszteri tanácsos, a bizottság vezető tagja; dr. Imling Konrád királyi ítéltáblai tanácselnök, dr. Thürring Lajos királyi ítéltáblai bíró, dr. Sipőcz László árvaszéki elnök és dr. Zsögöd Benő egyetemi tanár, szerkesztői tagok; dr. Oberschall Adolf, dr. Vavrik Béla kuriai tanácselnökök, Ádám András kuriai bíró, dr. Kovács Gyula, dr. Nagy Ferencz, dr. Sághy Gyula egyetemi tanárok, dr. Győry Elek, a budapesti ügyvédi kamara elnöke és Köves György ügyvéd, tanácskozási tagok.

Erdély miniszter az ülést a következő beszéddel nyitotta meg:

Üdvözlöm önöket egy nagy feladat megoldásának, egy nagy cél megvalósításának küszöbén.

Fogadják szíves köszönetemet vállalkozásukért.

Az önök neve, tudása tekintélyét, megbízhatóságát, általánosan ismert komoly kötelességérzete sikerét biztosítja a bizottság működésének.

Nagy kötelesség, aminek teljesítésére vállalkoztak.

Ő felsége a király által jóváhagyott szervezet alapján működünk. De ezen önként, hazafiúi készséggel elvállalt kötelesség egyszerűs mind biztosítja önöknek a jogot is követelni, hogy a megkezdett munka befejezéséig abban ne hagyassék.

Önöknek akarniok kell. Juttassák érvényre az ország közvéleményében rejlő nagy erőt. Nincs hatalom, mely ez előtt megállhat. Hiszen nincsen ez országnak egyetlen gondolkodó fia, aki a magyar magánjog rendszerbe foglalásának és egységes megalkotásának: a magyar állam önállóságára, a magyar birodalom hatalmi megszilárdulására kiható nagy fontosságától áthátva nem lenne.

E nagy érdekre tekintettel minden mulasztás e téren bűn számba megy az ország egységes fejlődése, egységének megszilárdulása ellen.

Vegyük igénybe az ország közvéleményében rejlő nagy erőt. Ne engedjenek vissza lépést.

Előre kell haladnunk szakadatlanul, mélt a ki lerombolja holnap, amit ma épített, célhoz soha sem ér.

Az irányt és elveket, melyeket a mi megoldásában véleményem szerint követnünk kell, nagy vonásokban a képviselőházban jeleztem volt.

A magyar magánjog kodexének megalkotásánál Verbőczy módszerét kell követnünk.

Írjuk meg a magyar jogot úgy, a mint az évszázadok alatt a magyar nép életéből — szükségletéből fejlődött — megszületve attól, ami benne idegen.

Egyik kezünket szakadatlanul a magyar nép élet-úterén kell tartanunk, hogy a tudomány és a művelt népek tapasztalatából vont igazságok által megvilágított foliansokba olyan szabályokat iktassunk, melyek a magyar nép kedélyével, igazságérzetével és értelmi fejlettségével teljes összhangzásban vannak.

A képhez alkalmazzuk a keretet s nem megfordítva. Az a törvény, mely nem áll összhangban a nép jogérzetével, szokásaival, élet-szükségletével, általában nem egészséges. Fokozott a baj a magánjog terén. Állandóvá tesz egy kellemetlen érzést, mint egy beteg élet-szere az emberi testben.

Rá kell állnunk a magyar jogfejlődés alapjára.

Aki ennek létezését tagadja, annak nincs igazsága.

Mezőgazdaság.

Gallicziai gazdák mozgalma. A nyugotgalicziai mezőgazdasági társaság elhatározta, hogy a tartománygyűlésen kérelmezni fogja, hogy Galicziában a bécsi ártól független sertés piac létesíttessék és hogy az állategészségügyi intézkedések is módosíthatassanak olyképen, hogy a sertéskivétel Galicziából nagyobb lendületet nyerjen.

Ipar és kereskedelem.

A cukorprémiumok nemzetközi eltörlése. Mint Brüsszelből jelentik, Ausztria-Magyarország, Németország és Anglia a nemzetközi cukorértékeztetle vonatkozólag a belga kormánytól kiinduló meghívást elfogadták.

Fizetésmegszüntetések. A bécsi Creditoren-Versin a következő fizetésmegszüntetéseket közli: Schuster Sándor Déva, özv. Kovács Mórné Debreczen.

Csőd megszüntetések. A következők elleni csődket beszüntették: Arnot Sándor mokrini kereskedő, Kovács József hajduböszörményi lakos, Balázs József szilágysomlyói volt kereskedő.

Kőbányai sertés piac, január 15. Magyar elsőrendű: Fiala nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 50—51 krajczárig. Közép (páronkint 251—320 kgrig terjedő sulyban) 50—51 kr.

Budapesti konzum-sertés vásár, január 15. A ferencvárosi petroleumraktárnál levő székes fővárosi konzum-sertés vásárra 1898. január 14-én érkezett 623 drb. Készlet január 13-áról 349, összes felhajtás 972 drb.

Bécsi vésztölgérl marhavásár, január 15. A mai vásárra felhajtottak 402 drb vágómarhát, e közt volt 222 drb hízó és 180 drb sovány marha.

Pénzügy.

A pénzpiacról. A kamatlábvisszonyok mindenfelé kedvezően alakulnak. Londonban olcsó lett a pénz ára, Berlinben azt várják mindennap, hogy a német birodalmi bank mérselki a diskontrátát, Bécsben és Budapesten pedig elsőrangú váltók már jóval a hivatalos kamatlábon alul találnak elhelyezést.

Biztosítás.

Fonciére, Pesti biztosító-intézet. Mult évben a Fonciére, Pesti biztosító-intézet életbiztosítási osztályánál 3828 ajánlat 17,007.540 korona biztosítási tőkére és 5596 korona járadékra nyújtott be; 3381 kötvény 12,176.074 korona tőkére és 5196 korona járadékról állított ki.

telek értelmében a biztosítás érvényének megtámadhatatlansága még az esetben is, ha a biztosított párba vagy öngyilkosság folytán halt volna el, vagy ha utólag kitűnnék, hogy a biztosított a biztosítás alapjául szolgáló ajánlatban lényeges körülményre nézve tévedett.

BUDAPESTI GABONATÖZSDE.

Budapest, január 15.

Amikor ma reggel kifüggesztették a tőzsdén a heti hozatalok kimutatását, amely szerint a lefolyt héten 41.171 métermázsza búzát szállítottak ide, szemben a multheti 17.147 métermázsával, tehát 24.024 métermázsával többet a tőzsdetagozok csak bámultak, hogy ok, akik látják mindennap az öt-husz kocsi rakományt kitevő kínálatot, mitsem tudnak a hozatalok ily nagymérvű gyarapodásáról, de mire első ijedségükből felocsudtak, szorgosabban szemügyre vették a táblázat egyes rovait és ekkor kitűnt, hogy egymaga a budapest-lipótvárosi állomás szerepel 27.010 métermázsányi hozattal.

Table with columns for wheat, rye, barley, oats, and sea wheat, showing quantities for January 7-13 and a total.

Ez adatok hitelességéhez szó sem férhet, nyilvánvaló tehát, hogy a börze jelentése — hogy anyhe kifejezést használjunk — téves.

Áttérve az üzlet alakulására, Amerikából ma semmitmondó árváltozásokat jelentettek, a jegyzések búzában és tengeriben ugyanazon a ponton vannak, mint egy héttel ezelőtt.

Nálunk délelőtt szintén olcsóbbodtak az árak, az üzlet irányzata pedig szállárd! Ez anomáliának látszik ugyan annak utána, hogy minden nap jelezzük a kisebb-nagyobb árcsökkenést, de ténylog így van.

Table showing price differences for wheat (80 kgr-os, 74 kgr-os), rye, and sea wheat on Jan 8 and Jan 15.

Láthatjuk, hogy a baisseáramlat leginkább a márczius-áprilisi búzánál jutott kifejezésre és le is szoritotta e határidő kurzusát huse krajczárral. Hát ez semmi! Ily krajczáros mozgalmaknak volt talán némi jelentőségük, amikor a buza ára 6 forint körül járt, de 12 forintos jegyzéseknél még fél forintos árváltozásból sem lehet az üzlet alapirányzatának gyökeres változására következtetni.

Ezt a gabonát, amely decemberben került kasza alá, alkalmasint expressz gőzösn és gyorsvonalon hozzák ide, hogy még idején érkezék a tavaszi felmondásokhoz. Mintha a természet csak azért áldotta volna meg a nagy területeket buza-termesztő humuszszal, a föld mindkét felén, hogy amikor az európai kontreminörök zavarba jönnek, az antipodok kisegithessék a szákcuczából.

Fenyegetek még Indiával is, jóllehet itt csak márcziusban aratnak. Mondjuk: az üzlet szállárd; mert ha mindez alarmirozások és a ténylog minimális fogyasztás mellett a szokványbúza „lefelé megy a lejtőn” 12 forint 05 krajczártól 11 forint 85 krajczárig, azaz egészben másfél százalékkal, akkor az egész kontreminepárti fészkelődés, nem egyéb szemfényvesztésnél, amely azt czelozza, hogy minél kedvezőbben menekülhessenek szállítási kötelezettségeik alól.

Buza.

Készáru-üzlet búzában. Buzából elkelt néhány tétel magyar származásu áru 5 krral olcsóbb áron. A vidéki malmok jobb árakat fizetnek búzáért a budapestieknek, ennél fogva néhány állomási eladás fordult elő.

Előfordult eladások búzában.

Table showing wheat sales with columns for quantity, origin, price, and location.

Hivatalos jegyzések búzában.

Table showing official wheat prices with columns for type (F A J), quantity, and price.

Raktárállomány búzában és lisztben: A fővárosi közraktárakban 167.100 métermázsza buza és 89.700 métermázsza liszt; a Silosban 54.100 métermázsza buza, a nyugati pályaudvaron 83.004 métermázsza buza és 3760 métermázsza liszt.

Határidőüzlet búzában. Buzában gyér for-

színházak.

Budapest, vasárnap, 1898. január 18-án.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Déliután fél 8 órakor hérlétan... Általános bérlésközvet.

A fény árnyai.

A prof. Teleki alapítványból 100 arany pályadíjjal jutalmazott eredeti színházi ábrák 5 felvonásban. Írta: Szigligeti Ede.

Személyek:

- Nyaray Béla, Charlotte, Nyaray Matild, Szeuczey Jenő Béla...

Személyek:

Ez a 7 órakor rendez helyárral...

Általános bérlésközvet. Harmadoszor:

Folt a mely tisztit.

Dráma 4 felvonásban. Írta: Eche-garay József. A spanyol erőtől... Földitotta: Pálffy Károly.

Személyek:

- Natide, Henriqueta, Deana, Dolores, Formand...

MAGY. KIR. OPERAHÁZ.

Evi bérlés 11. Havi bérlés 11.

Figero lakodalma.

Vig. opera 4 felvonásban. Zené-jét szerzője: Mozart. Szövegét fordította: M. F.

Személyek:

- Almaviva, A gróbné, Szanasse, Cbarubin, Fegor...

Kézdete 7 órakor.

NÉPSZÍNHÁZ.

Déliután fél 8 órakor mérsékelt helyárral:

M á n i.

A népszínház 1898. évi pályáza-tán 100 aranyral jutalmazott eredeti népszínházi ábrák 3 felvonásban. Írta: Follinus A.

Személyek:

- Kreuzer Michal, Náneth, Nési, Kassa, Ösv. Molnár...

Személyek:

- Lancelot, Maximin, Hilarius mester, Hilariusné...

VARSZÍNHÁZ.

Zárva.

Színházi műsorok a 22. oldalon.

1898. év január hó 20-án, este 7 órakor, a Royal-szálloda nagy termében a mentő egyesület javára

nemzetközi bajnok-birok-verseny

rendeztetik.

Goldreich A. Armond. főr. birok-iskola tanítványai és a külföld nevesebb mesterbirkózói közreműködésével u. n. : Sanza, Cannon, Corbelli, Russelon, Joun, Ferry, Meitner és Dublinsen urak.

Belépő jegyek: 2 frt, 1.50 és 1 frtjával a Royal-szállóda előterében vehetők. Katona szektor.

VIGSZÍNHÁZ.

Déliután 8 órakor mérsékelt helyárral:

Couliisset ur!

Bobozat 3 felv. Írták: Ernest Blum és Raoul Tsché. Fordította Mihály József.

Személyek:

- Couliisset, Balassa, St. Castel tábornok, Mátrai, Gasion de Brionne, Réthonyi...

Ez a 7 órakor rendez helyárral:

573. szám. 573. szám.

Champaudet-állomás!

Bobozat 3 felv. Írta: Labiche. Fordította Mihály József.

Személyek:

- Champaudet, Niki L., Tacarel, építész, Tapolezai, Letringuer, Gál...

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Déliután fél 8 órakor mérsékelt helyárral mellett:

A mama szeme

Vígjáték 1 felvonásban. Írta: Rosen Gyula, Fordította: Beöthy Zsigmond.

Személyek:

- Pataky, Szilágyi, Anna, M. Bonovsky, Karolina, Szilassy R., Juhanna, Aranyosy...

Utána:

A báránycák:

Operette 3 felvonásban. — Írta: Léorat. Fordította: Makai Emil. Zenéjét szerzője: Varnay.

Személyek:

- Raduzel, Sziklay K., Christian, Kalmár, Ffraila, Iványi A., Joseph, Ferenczy K., Emeraldina, Láng Etel, Alice, Feihó R., Grobichev, Csik I., Germaine, Róza L., Marcella, Szegedi I., Mariette, Hében A., Jeanne, Gombaszögi, Juliette, Haraszi V., Louise, Zelenka L., Justine, Bilkei I., Madeleine, F. Vidor E., Blanche, Lélek E., Susanne, Volgyi K., Victoria, Pichler M., Léonie, Várady M.

Ez a 8 órakor rendez helyárral:

Másodoszor. Másodoszor.

A Beoltott földesur.

Bobozat 3 felvonásban. Írták: Hirschberger és Kaatz. Magyarosította: Fái J. Béla.

Személyek:

- Kádár Péter, Boross E., Agota, Láng Etel, Lenke, Aranyosy, Gellei Károly, Furedi Béla, Ella, Szarvasi I., Amália, Szilási R., Szegő Kálmán, Balle K., Ormai Jenő, Iványi A., Dr. Kelemen, Ferenczi, Fehlagrad Nina, Hotyey A., Huber, Mátray, Karakovics, Szilágyi, Domokos, Székely B.

1898. január 25-én kedden este 7 1/2 órakor

SAUER EMIL cs. és kir. kamarai művész

CHOPIN-ESTÉLYE 877

Jegyek 5, 3, 2, 1 forintjával és 50 kr-ért Rézsávölgyi és Táros udv. zeneműkereskedésében, Kristóf-tér 3. szám kaphatók.

„OLYMPIA” magyar mulató

Kerepesi-ut 63.

Mindennap változatos műsor. Fernando zeneművészek. — The Wintion zenekohozok. Piccardinövérek nemzetközi táncosnők.

Uj! Nőfuttatás Uj!

őnekes bobozat.

Kézdete 1/2 9 órakor.

Belépő díj: 1 frt, 30 kr. és 50 kr. Reggel 5 óráig nyitva.

El ne mulassa senki sem... mig a készlet tart. Szencsziot kell mindenütt az ujonnan kőhalált (Goldán) műbarany ereket. Genfi

Remontoir zsebóra

Ezen órák meg nem különbözhetnek az igaz aranytól még szakember által sem. Az órák pontosságát 3 évi keesség nyujtik. Ara most, mig a raktár tart, 6 frt. Egy hozzá illő Goldáncz széles rond sportlakkban 1 frt 50 kr. Minden órához ingyen egy szarvas bőrszacsó csakis.

BIERMANN SAMU csomagzóköldési áruháza

Budapest, Kosuth Lajos-utca 1. szám. Küldemények utánvét mellett; meg nem felelő a pénz visszafizetése mellett visszavetetik.

Fontos! Zsebóra valódi ezüstből 3.50 valódi tullaeránt. 11.

Heckenast Gusztáv zongora termel.

Budapest, IV., Kigyo-utca 7. sz.

Legnagyobb választék. Elsőrendű gyártmányok. Arjegyzékek ingyen.

Czerny Tanningene-je a legjobb festőszer hajnak és szakálnak. Czerny keleti rozsateje gyengéd üde ifjuságu. ANTON J. CZERNY, BÉCS

Dr. LASZKY LAJOS, Belégzési-intézete; mell-, gége-, torok- és orrbetegségeknél, aszmatikusoknak. Rendel 11-1-gy és 3-4-gy.

Tengeri aquarium Royal-szálloda, Erzsébet-körút 45. A magyar tenger eleven állatvilágának bemutatása. Zoologiai különlegességek. Minden hó 16-án és 1-én új szállítmány. Nyitva reggeli 8 óráig.

Zarándok-ut Rómába igen kedvező feltételekkel. Felvilágosítást nyujt és előjegyzéseket elfogad. Dr. Russel József Jenő Magyar utazási iroda. Budapest, VII., Erzsébet-körút 52. sz.

Sight Cycle kerékpárok. American Cycle Store. Budapest, Andrassy-ut 48.

Az Esketésési Ügyvivőség beszerzi az esküvőhöz szükséges összes okmányokat és elvégzi az összes utakat. Hivatala: Budapest, VII., Erzsébet-körút 7. Vidékre levélben.

3 Schatteles Mihály, Lugos (Bánát) 32. sz. 3 ALAPITOTT 1828-ban.

Teljes menyasszonyi kelengye. 75 frt:

- 5 női ing, 16 minőségű krásvászaronból, 3 hátkendő, 16 minőségű chiffonból, svájci himzéssel, 3 hátkendő, 16 minőségű fehér szatár vagy pikébarcshetből himzéssel, 3 női nadrág, 16 minőségű chiffonból szegélyekkel és svájci himzéssel, 3 női nadrág, 16 minőségű fehér szatár vagy pikébarcshetből, 2 alsószoknya, 16 minőségű chiffonból himzett foderral, 1 alsószoknya, 16 minőségű fehér szatár vagy pikébarcshetből, 12 fehér vászoncsokkendő, 12 tiszt fehér angol ballastzokkendő, 4 párna, 2 kapricz, 2 paplan lepődő fűzős chiffonból, 4 párna, 2 kapricz, Nankinton, 6 alsószoknya, 16 minőségű vászonból, 2 8 személyes fehér vászon damaszt-szoss, 2 8 személyes szines kávé-szoknya szatár minőségű, 12 damaszt szoknya, vászon minőségű, 12 damaszt törökötör vászon minőségű, 6 kék-szoknya, különféle színek, 2 szines Osscher-paplan toszós merített színekben.

Kelengye bővebb és finomabb kivitelben 150 frtra.

Auer Ignátz Fla, vászon és fehérnemű gyári raktára Budapest, Kerepesi-ut 10. szám. Ismer a bérmentés kioldás vidékre az ujonnan megjelent árjegyzék, valamint tényszerűségeiből meggyőződésigaztató

A mit várunk.

(p—d) A nagy frázisok megvilágítása után az a kérdés áll elő, mit várunk a vámszövetségtől? Mit kell teljesítenie, mit nem szabad érintenie a vámszövetségnek, hogy el lehessen róla mondani: ez az intézmény megfelel az ország gazdasági érdekeinek? És mit nem szabad attól józan fővel, gyakorlati ésszel követelni.

Első sorban nem szabad a vámszövetségtől azt kívánni, hogy az csak az egyik félnek álljon szolgálatára, akár csak a magyar mezőgazdaságnak, akár csak az osztrák iparnak. A vámszövetség: szerződés; szerződést pedig csak kölcsönös lemondások útján, — kölcsönös megkötöttség alapján lehet kötni. Nem lehet tehát azt kívánni a vámszövetségtől, hogy teljességgel ne érintse az ország gazdasági szuverénitását, hogy az egyáltalán ne kerüljön az országnak semmi áldozatába. A kérdés csak az lehet, hogy mi nagyobb: a vámszövetséggel járó haszon-e, vagy a neki hozandó áldozat? Ha az áldozat több, akkor félre kell lökni a vámszövetséget, ha az előnyök nagyobbak, akkor azok kedvéért nyugodt lélekkel el kell viselni az elkerülhetetlen áldozatokat.

Egy perczig se szabad azt hinni, hogy a vámszövetség lényegileg különbözik a kereskedelmi szerződéstől. A vámszövetség egyfelől kereskedelmi szerződés, nulla forint és krajczár vámok alapján Magyarország és Ausztria között, másfelől (Apponyi szavaival élve), a két ország kereskedelem-politikai egyéniségének egységessé tétele a külfölddel szemben. Tehát megköti az ország kezét Ausztriával szemben, megköti Ausztria irányában a Magyarország által osztrák áruk után szedhető vámtól nulla forintban; azonfelül megköti az ország kezét a vámkülföld szempontjából, a mennyiben Magyarország nem egyezkedhetik például Németországgal úgy, a mint az egyedül nekünk tetszenék. De megvan mindkét irányban a megkötöttség vámszövetség nélkül, egyszerű kereskedelmi szerződés mellett is. Ha a német és az orosz ily szerződést létesítenek, abban megkötik egy időre egymással szemben a vámtételeiket úgy,

hogy a tételek összegét a szerződés tartama alatt meg nem másíthatják még akkor sem, ha idő folytán viszonyaik teljesen megváltoztak. De megkötik a kezüket más államokkal való egyezkedés tekintetében is. Mert manapság minden kereskedelmi szerződésben benne van a legtöbb kedvezmény klauzulája s így, ha Németország nem akar az oroszoknak minden további ellenszolgáltatás nélkül újabb kedvezményeket adni, akkor nem engedélyezhet nekünk sem az oroszoknak adtaknál kedvezőbb vámtételeket, habár ennek fejében tőlünk még oly nagy előnyöket bírna is elérni. Vagy lássuk az adott példán az előnyök és áldozatok mérlegét. Kereskedelmi szerződést kötven, Németország olcsó vámot ad az orosz búzáknak rozsnak azért, hogy Oroszország viszont olcsó vámokat engedélyezzen a német ipar cikkei számára. Tehát olyanféle a helyzet a két állam között, mint köztünk és Ausztria között. Németország is szívesen védené mezőgazdaságát még magasabb vámokkal, de akkor Oroszország is nagyobb vámokkal védekezne a német ipar ellen. Mint hogy pedig egyoldaluan senki se hoz áldozatokat, tehát a német áldozatot hoz a mezőgazdaság rovására, hogy előnyöket szerezzen az iparának, az orosz pedig áldozatot hoz az ipar rovására, hogy előnyöket érjen el a mezőgazdasága javára.

Nem szabad tehát olyant várni a vámszövetségtől, amit a kereskedelmi szerződés sem tud megadni. Nem szabad azt hinni, hogy a vámszövetség felbomlása esetén kereskedelmi szerződés mellett szerezhetünk majd előnyöket mezőgazdaságunknak a nélkül, hogy kénytelenek lennénk áldozatokat hozni iparunk rovására.

Szó sincs róla, nagyon kellemes dolog lenne, ha elérhetnők azt, hogy mezőgazdaságunk vám nélkül mehessen Ausztriába, az osztrák ipar ellenben nekünk igenis fizessen vámot. Bizonyos, hogy az ipar szempontjából a vámszövetség nagy áldozat a mi részünkről. Kétségtelen, hogy nagyon jó dolog lenne, ha a külfölddel való kereskedelmi tárgyalások alkalmával csak a mi akaratunk, a mi érdekünk érvényesülne. De ugyanezek a dolgok nagyon

kellemesek volnának Ausztriára nézve is és e jó dolgokról nemcsak mi mondunk le, hanem Ausztria is. Ausztriában is van mezőgazdaság, amely nagyon szívesen venné a vám-védelmet, amely nagyon szeretné, ha a magyar buza odaát vámot fizetne és amely renéve súlyos áldozat a magyar buza vámentessége; odaát is nagyon szeretné, ha az osztrák ipar minden ellenszolgáltatás nélkül jöhetne hozzánk vámentesen, ha a szerződéses tárgyalásokon csak az osztrák érdeket kellene respektálni.

Ezekben meg lévén határozva az, hogy a vámszövetségtől mit nem várhatunk, most már arról beszélünk, hogy mit várunk és mit kell várunk a vámszövetségtől.

Várjuk tőle mindenekelőtt azt, hogy — az előbb említett eltérésektől eltekintve — ne akadályozza nagyobb mértékben az ország gazdasági szabadságát, fesztelen mozgását, mint bármely más kereskedelmi szerződés. Közjogi és közgazdasági szempontból egyaránt rossz szolgálatot tesznek az országnak, akik a vámszövetséget olyas valaminek hiesztelik, ami merőben különbözik a kereskedelmi szerződéstől. Mert ha a vámszövetség nem kereskedelmi szerződés, akkor joggal követelhetnénk tőlünk az osztrákok — a vámentességen és a külkereskedelmi politika egységén túl is — a vámszövetség révén olyan áldozatokat, amiket kereskedelmi szerződés mellett nem lehet követelni, amiket Magyarország harmincz éven át sohse teljesített és amiket a jövőben sem szabad magára vállalnia. A vámszövetség — a vámentességtől és a külkereskedelmi politika egységétől eltekintve — nem mehet túl a kereskedelmi szerződések szokásos és normális keretein.

Elvárjuk, hogy a vámszövetségben biztosított előnyök felérjenek az áldozatokkal, amiket ugyancsak a vámszövetség az országra reá ró. Amiből önként következik, hogy ez előnyöknek az ország legfőbb, legnagyobb gazdasági érdekét kell szolgálniok. Mert ha nem azt szolgálják, akkor lehetetlen, hogy azok értéke fölérjen az áldozatok terhével.

Végezetül pedig, mivel a vámszövetség

A lencsés báróné.

— Egy régi Gárdos eset. —

Az a mérgezési pör, amely most olyan hullámzásba hozza a fővárosi emberek kedélyét, egy régi históriát juttat eszembe.

Talán még vannak Sátoralja-Ujhelyen olyan nagyon öreg emberek, akik emlékeznek *Hanzi báróra*.

Báró Sennyey Jánost nevezték így a városban, aki szép, nagy kőházban lakott a feleségével, Barkóczy Terézia bárónővel.

Hanzi báró jámbor, nagyon lassu felfogásu uri ember volt, aki evett, ivott, sétált árnyékos parkjában és nem sokat törődött a világ sorával.

Terézia báróné se sok vizet zavart. Teljesen kielégítette, hogy gyakran járt a templomba, józúket imádkozott és esténként babszemre „schwizzet” játszott Hanzikájával.

Hogy a csöndes háztáj egy kicsit megélénküljön, Terézia báróné odafofogadta a tisztartó Druzsik uram Julcsa leánykáját, aki aztán dalolt napestig és vig volt, mint a buzavetés közt pettyegő pittypalatty.

Druzsik Julcsa a viláért sem állhatott volna modellt Palma Vechionak. Sőt normális emberi följóság szerint csunya volt, csak két nagy lángoló, sötét szem villogott ki veszedelmesen kordován-színű arcából.

Meg aztán ki törődnek egy ilyen *alantas* leány testi mivoltával, gondolta magában Terézia báróné, mikor Julcsa elkezdett nőni és Hanzi báró

egyre gyakrabban állt vele szóba a kert árnyékos utain.

Jókedvű, tréfára mindig kész leány, mért ne ragadná meg alkalmat Hanzi báró, hogy egy kicsit szórakozzék vele. Hiszen ugyis majdnem megpenészednek az analomtól ebben a nyirkos, sötét kőházban.

Igy a jó Terézia báróné.

Tiszta, vallásos lelkéhez nem fért a gyanúnak még árnyéka se, csak mosolygott, mikor egy-két jó barátja sugdosta neki, hogy: a Hanzi így, meg a Julcsa úgy . . .

Badarság. Hiszen a Hanzi olyan, mint egy ügyefogyott vén gyerek. Még a vastag, hajfonatos, czékjavörös lábszáru tót szolgálókkal is elkergetőzik az udvaron. Aztán akkorákat nevet, hogy öröm halálni, mikor egyiknek, másiknak jót csippent a karján. Miért ne mulatna ez a vén gyerek.

A vén gyerek pedig mulatott is. Legszívesebben persze a Druzsik Julcsával, aki legjobban értett az öreg méltóságos ur szája ize szerint beszélni.

Mikor leszállt a langyos májusi alkonyat és a hársak édes illata mint valami kábító léhellyel telítette meg nagy udvart, Terézia báróné vette a fekete bőrbé kötött imádságos könyvet és ment Mária-ájtatosságra.

— Julcsa fiam, aztán jól mulattasd a méltóságos urat, — mondotta, mikor a tolózár utána krecscent a kis kapu zárójában és nagyot lódult a csöngetyű.

Julcsa szót fogadott urnőjének, azonnal fölkereste a méltóságos urat és első mozdulattal mellőle, míg csak Terézia báróné haza nem jött.

Haszontalan locská-fecske konverzáczió volt biz'a Julcsáé — csak olyan, aminő a szegény ügyefogyott Sennyey Jánost mulattatta.

De azért nélkülözhetetlen lett neki a fekete bőrű, égő fekete szemű lány, úgy, hogy ha édes apja néhány napra hazavitte, sehol sem találta a helyét.

A ravasz, számító leány jól tudta ezt. És hosszú, álmatlan éjszakákon, mikor ott hanykolódott ágyában, elgondolta, milyen furcsa is lenne, ha ő Sennyey báróné lehetne valamikor. Hiszen Terézia báróné öreg, törődött, a báró Julcsa nélkül már nem is képzei az életet — az ördög nem alszik.

Nem bizony, különösen nem, ha költögetik. És Druzsik Julcsa, a tót ispánból tisztartóvá avanzsított ténis leánya egyre költögette.

— Hm, ha egy kicsit elébe is lehetne vágnál a sorsnak! szólalt meg egy hang a Julcsa lelkének legelrejtettebb redőjében . . .

Aztán elnézte a pompás kőházat, az ebédülő faragványos pohárszékén a nehéz, ódon ezüstne-műt, meg a falról büszkél, alátékintő czimert, a kiterjesztett szárnyu sast, fölényes jelmondatával: *Alta non alte*. . . És az ördög nem aludt, mert a számító lány egyre költögette.

Egy hűvös márcziusi napon, bőjti prédikációt hallgatott épen az ájtatos Terézia báróné, mikor csak kirázta a bideg és lefeküdt az ősi oroszánkörmös nyoszolyába.

Másnap, harmadnap egyre csengett a csengettyű a kis kapun. Ki s be jártak a doktorok — mindrosszabbul, rosszabbul lett a törődött testű öreg báróné.

Színházi műsorok.

	Nemzeti Színház	Vár Színház	M. kir. Operaház	Vig Színház	Nép Színház	Magyar Színház	Kisfaludy Színház
Hétfő	A mama	Paraszilbecsület. Róbert és Bertram	—	Trilby	A varázsgyűrű	A heoltott földesur	—
Kedd	Szerafina	—	A sevillai borbély Baroco	Champaudet állomás	A baba	A gésák	—
Szerda	Folt, amely tisztít	—	Babó Andor Nürnbergi baba Nap és föld	Coullisset ur	A varázsgyűrű	A heoltott földesur	—
Csütörtök	Francillon	Bál után Ne fogadj fel soha semmi	A navarrai leány A piros cipő	A harang	A baba	Menyecske kisasszony	—
Péntek	Nők az alkotmányban	A házi tücsök	—	A harang	A gyimesi vadvirág	A gésák	—
Szombat	Agglegények	Rejtett holdosság	Lohengrin	A harang	Lili	A kikapós patikárius	—
Vasárnap d. u.	—	—	—	Champaudet állomás	A kukkiskasszony	Menyecske kisasszony	—
Este	Folt, amely tisztít	—	Bohéme	A harang	A vereshaju	A heoltott földesur	—

Az őszi könyvpiac újdonságai!

Flammarion Camille. A csillag-világ oszlopa. Népszerű csillagászat és az égboltozat egyetemes leírása. Teljes kiadás. Fordította Zempléni P. Gyula. 2 díszes kiállítású vaskos kötet több mint 30 ivnyi terjedelemben. Művészi kivitelű ábrákkal, csillagászati térképpel stb. stb. **Ára 1 frt 50 kr.** Díszes kötésben. 2 frt 50 kr. (34)

A „Fővárosi Lapok” híradata e körül vonatkozóan:
A csillag-világ oszlopa (Népszerű csillagászat) cím alatt, a magyar könyvpiac és a magyar olvasó közönség Flammarion Camille-nak, a francia költő csillagásznak legkiválóbb munkájához, melynek első kiadása teljesen elfogyott, ismét hozzájut. Vass József könyvkereskedés (Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 38.) illeti a dícsért, hogy a nagyszabású és a világirodalomban páratlanul álló művet mindenképp hozzáférhetővé teszi, mert a két kötetes, remek illusztrációkkal díszített műnek árárt oly olcsóra szabta, hogy Flammarion e könyve most igazán közkinésé válhatik. Külön dícsértet feleltet meg a könyvre pazarolunk. Flammarion nevével jól ismeri közönségünk. Tudományos kötetek, melyek lelkiismeret, szívünkre és elménkire egyformán hatnak. Gyönyörű regények, melyeknek olvasásánál ábrándokba merülünk, elgondolkozunk az ismeretlen világokon, amelyeknek rejtelmeibe a francia tudós bevezet és képzeletünk szárnyain elszállunk oda, ahová a réges ember soha el nem jutott. A csodák világa, a csillagok világa, a teremtés nagy műve nyílik meg előttünk végtelenségben, minden szépséggel és ragyogással. A fordítást, a legújabb francia kiadás nyomán, Zempléni P. Gyula végezte, ki ugyane szerzőnek Uranin című művét is átültette irodalmunkba. A fordítónak regimert jó neve kezesség arra is, hogy az eredetinek minden szépségét megtaláljuk a fordításban. A két kötet ára 1 frt 50 kr.

Gutius humoros törvénytörténeti karcolatai. Elegans kiállítású kötet, sikerült művészi címképpel. **Ára 1 frt.**
Heltai Jenő. A hét sóvárgó esztendő. Regény. A „Kató” genialis szarvjának legelső regénye, mely az egész magyar olvasóközönség kíváncsiságát felkeltette és nagy élekedéssel fogadtatott. A regény meséje olyan érdekes és az írói elbeszélő tehetség oly fényesen jut érvényre a kedvelt költő ezer első, de igazán mesteri regényében, hogy teljesen meghódította a nagyközönséget. A könyv címlapját Márk Lajos remek rajza díszíti. **Ára 1 frt.** Az összeg előleges beküldése mellett. — Kimerítő árjegyzéket **leszállított áru könyvekről** bérmentve küldök.

VASS JÓZSEF könyvkereskedés és minta-antiquarium. Budapest, VII., Erzsébet-körút 38.

Több cs. és kir. szab. tulajdonosa.

SCHWALB KÁLMÁN

Budapest, VII., Izabella-utca 76. sz. 223

Elvállal épület-horgany díszítványokat, légszusz- és vízvezetési munkákat, különlegességek fürdőszobákban. Készít vidéken vízvezetőket, osztorházakat, szagtalan arnyószobákat, fűrdőszobákat és szőkőutakat a legszébb kivitelben.

— Ajánlatokat terv szerint elfogad. —

A „Zenélő Magyarország”

zongora-zenemű-folyóirat

Most január első füzetével 6-ik évfolyamát kezdi.

A mindenütt kedvelt zenemű-folyóirat 1898-dik I. füzete a következő darabokat közli: I. Iványi L. „Kiszáradt a rozgó nyárfa” és „Asszony asszony az akarok lenni”, 2 magyar dalt. II. D'Amant L. „Alom az üdvörl”. Gavottét. III. Ormenecita népszerű „Kre In” dal-keringőt. IV. Greizinger Ivántól 6 magyar dal változatokkal két hegedűre. A decemberi 15-iki füzet tartalmán: I. Edes anyám be szomorú életem”. II. „Teza, cizeza, piros alma”, 2 magyar dalt. III. Löschhorn „Album lap”-ját IV. Greizinger Iván „Mályvának” műdalt és V. Blon Fer. „Gyözelemi zászló alatt” indulóját. Minden száma hasonló gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország”-nak. Évenként 24 füzet, minden füzet 10-10 oldal hangjegyzet- és leírás-tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikert szerző művészekből összeállítva. 242 oldal tartalomért 4 frt, félve 12 füzet 120 oldal tartalomért 2 frt az előfizetés.

Előfizethető az 1898. évi V. évfolyamra a

„Zenélő Magyarország”

kiadóvitalában 363

Budapest, VI., Csengeri-utca 62/a.

honnan megismerésre mutatvány füzetét bárkinek ingyen és bérmentve küldenek. Ugyanitt minden s bárhol megjelent egyéb zeneművek a legolcsóbb engedményes áron leggyorsabban megrendelhetők.

Magyar királyi államvasutak. Igazgatóság.

187248/97. szám.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tételik, hogy a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérneműek, botok, napernyők, esernyők stb. az alább felsorolt állomásokon és következő napokon tartandó nyilvános árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett elfognak adatni.

Debreczen állom. f. é. január 17-én d. e. 9 órakor
 Szeged „ „ „ 20-én „ 9 „
 Arad „ „ „ 27-án „ 9 „

Budapest, 1898. évi január hónapban.

(351) **Az igazgatóság.**

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi-szer ellenállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényű, csúznál, tagszagattásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyaktorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban kapható van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódi utasítása vissza.

RICHTER F. AD. és Társa, cs. és kir. udvari szádlók, RUDOLSTADT.

TELEFON. 21

Sinhart Vilmos

díjjal kintüntetett és államilag segélyezett

festészeti műterme

Budapest, VIII., Hunyadi-utca 27. sz. saját házában.

Ajánlja magát a hírneves klasszikus olasz, német, hollandi stb. műrekek kópiáinak művészi elkészítésére.

Megrendelésre készít: **legyezőket, eredeti festői műveket** pléhre, vászonra minden nagyságban a templom stíljének figyelembe vételével. Templomok, kolostorok s plébániák részére stb.

Régi és szaggatott képek javíttatnak. Készít: zászlóképeket, keresztutat, oltárképeket, Krisztus, Madonna s más szentképeket.

Arcképek fénykép után életnagyságig. Utszéli kereszt-fák részére pléhre festett Krisztus testeket.

A képekhez készít stilszerű tölgyfa- s aranykereszteteket a legegyszerűbb kiállításra a legdrágább kivitelűig.

Kívánatra oltárképek, vagy keresztut megrendelésénél készséggel szolgálók vázlatokkal.

Magyar királyi államvasutak.

333—CII—98.

Németország-Zimony átmeneti forgalom.

(Helmbrechts állomás díjtételeinek megváltoztatása.)

Az 1895. évi november hó 1-től érvényes áru díj-szabásban foglalt 15. sz. (pamutáru cikk díj-szabásban a bajor kir. államvasutak Helmbrechts állomására nézve érvényes díjtételek f. é. január hó 1-től kezdve következőleg módosítottak, u. m.

Zimony átmenetre	A				B				C			
	a	b	c	d	a	b	c	d	a	b	c	d
100 kg.-ként aranyfrankban												
Helmbrechts	8.09	8.57	6.21	5.92	8.89	8.57	6.21	5.08	8.09	8.57	7.24	5.68

Budapest, 1898. január hó 12-én.

A m. kir. államvasutak igazgatósága,

egyszersmind a rézszes vasutak nevében is.

(Utánnyomás nem díjaztatik.)

ATTILA

kerékpáriskola József-körút 36.

télen átl megörzésre elfogad kerékpárokat. Ez az egyetlen, legnagyobb, fedett, villamosvilágítással ellátott és fűtött kerékpáriskola. A kerékpározás a téli hónapokon át mechanikai készülékkel elsajátítható és gyakorolható. A helyiség naponta 7 órától reggel egész este 8 óráig nyitva van.

Kretschmár E. és Társa kerékpárművek r. t. Reichenberger Károly.

A mikor a pneumatik nem pukkan meg.

Az elegáns világ nagyokat mulat most Z. ur esetén. Z. ur és K. ur egy gazdag lánynak udvarolnak. Z. ur karcsu és K. ur középső s felül van a 100 kilón. — Hogy ezt a tulsúlyt elveszítse, elhatározta, hogy a felesleges súlyt Fodor vivőmester elegáns bicikliszalonjában lekarikázza. Jelentkezik is a fürdő-utczai kerékpár-szalomban és gépet kér. Az éppen jelenlévő Z. ur hamarjában fogadást ajánl fel, hogy K. ur alatt a gép pneumatikja megpukkad. K. ur feltehetőleg a gépre, a pneumatik nagyokat nyög de azért keményen állja ki a sok-sok kilót.

— Persze azok a nyomorult Columbia gépek! kiált fel dühösen Z. ur, „azok egy elefántot is elbírnak.“ — S fizette a fogadást.

A szomorú morál csak akkor következett. K. ur a karikázástól lesoványodott s elkaparította Z. ur elől a gazdag parthiet. Volt annyi maliciája, hogy fogadást ajánlott fel, hogy ha ezt a Z. ur megindja, hát megpukkad. Ezt a fogadást meg is nyerte, mert Z. ur mérgebe megpukkad. Percze az ő kölcsönjét nem a Columbia-gyárban ringatták.

Óriási választéka

mindennemű farsangi czikknek

Franz Carl Bisenius

Wien, I., Singerstrasse 11, félmelet.

Tessék erre a címre ügyelni, hasonló nevű czüzekkel nem állók összeköttetésben, sehol sincs fiókem.

A legrégibb, jöhírd és versenyköpés díszlet. Mindig a legújabbat nyújtja olcsó, nagyban való árakon.

Eredeti főszita komikus papírvörök 10 drb 40 kr. Új kotillonok 6 párnák 50 krtól feljebb. Kotillon-érmek arany és ezüstből, kartonra nyomtatva 10 drb 6 krtól feljebb. Finom érce érmék vagy kotillon szalagok dívatos érmékben, 10 drb 15 krtól feljebb. Kiváló minőségű szalagok darabokban színesen. Ellámpa díszes kivitelű díszítések béli helyiségek részére. Béli lámpák való díszítéseket kölcsön vagy el is adok. Eredeti új pántos tüzek 10 drb 10 krtól feljebb. Ez is hatásos világítás. Kötöny-figyelmű árba 10 krtól feljebb. Veszély nélkül való szalon-tűzifák. Díszített pénz-érmék részre. Szalagokat kölcsön adok és a szobafalak legkisebb megrongálása nélkül fel is állíttatom. Kölcsön adok ebédasztalokat, székeket, kárpított padokat táncszőnyeget részére, gyertyacsalásokat és girandólokat.

— Árjegyzéket ingyen küldök. —

Dr. Mitzger Tivadar hydro-elektrotherapiai rendelő intézete Budapest, Teréz-körút 44. I. em. Az ideg- s nemi betegségek elnevezése alatt különféle legelhanyagoltabb hántalmak, mélyen borhajok ifjúkori könnyelműség folytán fellépő bármily nagyfokú gyengeségi állapotoknál új gyógymódom az összes gyógy-módokat hasonlíthatatlanul s messze felülmúlja, a mennyiben gyógyszerektől menten néhány nap alatt gyökeres, állandó s teljes gyógyulást biztosít.

MOSO GÉPEK és mindennemű házi ipari és gőzmosodák részére. A legjobb Mangorlok Facsarók. Gardner és Knopp. Bécs, XIII., Linzerstrasse 8. sz.

Alopiwa 1879-ben. Csak 3 forint a legzebb és legzebbeszebb ünnepi ajándék. BODASCHER SIEGFRIED. Wien, II., Praterstr. 61.

Szives figyelemztetésül! Elektro-Volta-Kereszt. Nem ismét előggé ajánlani minden embernek, hogy hordja mindig a „VOLTA-KERESZTET“, mely az idegket erősíti, megújítja a vért és az egész világon ösze-hasonlíthatlanul elismert szer akövetkező betegségek: közvény, rheuma, neuralgia, ideggyengeség, álmatlanság, háig kezek és lábak, hipochondria, sápkor, asthma, hániás, görcsök, bőrbetegségek, aranyér, gyomor-bajok, influenza, köhögés, sükettség, fülángás, fej- és fogfájás stb. stb. Az eleterő önkénytelen elvesztés, tehetetlenség és elgyengülés a „Volta-Kereszt“ folytonos viselése által gyógyíthatók.

1 drb ára 1 frt 80 kr. 2 frt beküldésével (bélyegekből is) bennentve. Utánvét mellett 20 krtól több. Valódi minőségben csak REIF MIKSA. Erzsébet-körút 6. I. em. ajtó 10.

Előfizetések és Hirdetések felvételnek lapunk kiadó-hivatalában, VIII. Józsefkörút 65. szám és főkiadóhivatalunkban V. ker., Marokkói-utca 4. sz.

A szabadalmazott „Fairbanks“ mérlegek. Gazdasági-, szeker-, marha-, szák- és raktári mérlegeinket. „Fairbanks“ mérleg- és gépgyár részv.-társaság Budapest, Andrassy-ut 14. Gyár: Váci-ut 156.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai. azelőtt egytetemes labdacoknak nevezve. PSERHOFER J. gyógyszerész, Singerstrasse 15, Bécs. Raktár Budapest részére: Török József gyógyszerésznél Király-utca 32.

Magyar királyi államvasutak. Éves bérletjegyek kiadása a nagykikinda-nagybecskereki vasuton 1898-ik évben. Az igazgatóság. (Utánnyomás nem díjaztatik.)

Kitüntetések: Budapest 1896., Berlin 1893., Czernovicz 1886. stb. Arany-érem, érdemkereszt. Hochmann Lajos Budapest. Központ és iroda: Rottenbiller-utca 9.

A LEGSZEBB MAGYAR KÖNYV

Az összes magyar műkritikusok egyhangu véleménye szerint a legszebb magyar könyv a
RÉVAI TESTVÉREK IRODALMI INTÉZET RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
 kiadásában megjelent

KISS JÓZSEF költeményei illusztrált diszkiadása.

A legnagyobb negyedrét alaku, pompás diszkötésű mű tizenhatsz fényemetszetet (Heliogravur) tizenkét autotypikus színes műmellékletet és harmincz szövegképet foglal magában.

A képeket a nagybányai művészkolónia tagjai festették:

Ferenczy Károly, Grünwald Béla, Hollósy Simon, Réthy István és Thorma János.

A pompás diszmű ára fényes vászon-diszkötésben 24 forint, tehát pazar kiállítása daczára, jutányosra van szabva.

A sajtó nyilatkozatai a műről:

Houk János a „Magyarország” XI/20-I számában:

„A nagybányai művészek ezt a kiállítást (Kiss József illusztrációi) nem dughatjuk el úgy, hogy észre ne vegye egész Magyarország. Megnézhetik mind, aki a szépért lelkesül, s megfürödhetik lelke az igazi érzéseknek harmatjában: e legtisztább-szentelt vízben” — „En legalább e kiállításban megtalálom, amit a művészetnél vártam. Mind-egyik képen ott van a nemes felfogás, az íhlet, az érzés, amit már oly régóta nélkülöznek nálunk a szépért lelkesülők.”

Luozián a „Magyarország” XII/28-számában:

„Diadala és büszkesége a magyar irodalomnak, hogy a kiadók becsüségét ily magas fokon láthatjuk. Mintha kultúr ábrándot valószínűleg meg ez a munka, egy irodalmán lelkesen csüggő nemzet ábrándját, mely költőt a dicsőség fényében óhajtja látni. — Ezzel az érzéssel forgattuk a Révai Testvérek kiadásában megjelent díszes könyvet, mely elegancia és művészeti érték tekintetében páratlanul áll a magyar könyvpiacra, s mely a világ legelőkelőbb könyvpiacain is megkülönböztetett tiszteletre tarthat számot.

Ignotus a „Magyar Hírlap” XI/28-I számában:

„A könyv formájáról, úgy gondolom, szó nélkül elismerjük, hogy ez a legszebb magyar könyv. A Franklin-Társulat s a müncheni híres Meisenbach cég remekelt ezzel a munkával, melyben a szöveg nyomásánál csak a képeké gondosabb s az eredeti képeknél csak a reprodukciójuk szebb. Ezek a képek megfognak lepni mindenkit, mint ahogy a Révai-ék külön kiállításán meg is lepték a meghívottakat, akik első nap idegenül fordultak el a gyönyörű különlegességektől, másnap azonban eljöttek rájuk licitálni.”

Keszler József az „Országos Hírlap” XII/8-I számában.

„E mindenféle fölfordulással tele izgalmas órákban kopogtat ajtónkon Kiss József és hozzá be hallatlan pompával díszített nagy negyedrétű kötetét, melyben összes költeményeit küldi világgá. A csodálat, melylyel eddig a lángelkű költő iránt viseltettünk, e perczen ámulattá változott.”

„A.” a Budapesti Hírlap XI/20-I számában:

„Ez a kiadás igazán művészi alkotás és a magyar ipar is bátran kiállhat vele.”

A „Magyar Kritika” decemberi számában:

„Tény, hogy ami a külső kiállítást illeti, így még magyar költőt meg nem becsültek, sem élőt, sem halhatatlan halottat.”

Az „Országos Hírlap” XII/2-I számában:

„Kiss Józsefnek összes költeményeit adták ki Révai Testvérek, egy olyan kötetben, aminek hasonló fényeset talán még nem produkált a magyar könyvészet.”

Tóth Béla a „Pesti Hírlap” XII/2-I számában:

„A hetven vagy hány kép? fényes reprodukciók. És csodálat az az új művészteljesítmény: úgy festeni, hogy a kép csak a fényemetszés révén váljék azzá, aminek szánták. Szóval a másolat az eredeti.”

Ágal Béla a „Magyar Ujság” XII/5-I számában:

„A Hollósy-iskola — a derék nagybányai fiúk — csodaszépre rajzokat készítettek hozzája, a tipográfiai kiállítás pedig remek. Olyan könyv ez, mint amilyen magyar földön még nem jelent meg.”

Székely Emil a „Függetlenség” XII/5-I számában:

„A kötetben nincs rajta az ára. Még száz pengőt.”

Az „Uj Idők” XII/5-I számában:

„Jó volna ezt a művet a külföldre vinni. Onnan visszakörülne a híre s az ilyen visszhangnak könnyebben hisz a közönség, mint az eredeti szónak.”

A „Nemzet” XI/27-I számában:

„Ez a könyv mutatja be igazán, milyen előhaladótt a magyar nyomdai ipar.”

A „Vasárnapi Ujság” XII/12-I számában:

„Kiss József költeményei most pazar díszű kötetben, illusztrálva jelentek meg. A művészek, kik a kötet illusztrációjára vállalkoztak, a nagybányai művésztelép tanárai és tagjai, fölfogásban úgy, mint előadói módban eltérnek a megszokott művészi iránytól és saját szerzésre törekednek. Teljes elismeréssel kell szólanunk a díszmű nyomdai kiállításáról. A Franklin-Társulat egy-egy díszmunkában a nyomdaiipart, valódi művészeté emeli.”

Minthogy az „Országos Hírlap” kiadóhivatala módot akar nyújtani, hogy előfizetői ezt a legszebb magyar könyvet könnyű szerrel megszerezhessék, a kiadóhivatal oly megállapodást létesített a mű kiadóival, mely lehetővé teszi lapunk t. olvasóinak, hogy a művet csekély havi részletfizetésre megrendelhessek.

Egymásután fizetendő 2 frtos havi részletfizetésre rendelhetik meg a díszművet az „Országos Hírlap” előfizetői, ha a munkát az alábbi rendelő-lapon megrendelik és a megrendelő lapot az „Országos Hírlap” kiadóhivatalába beküldik.

Az „ORSZÁGOS HIRLAP”

kiadóhivatala,

Budapest, VIII., József-körút 65. szám.

Az „Országos Hírlap” kiadóhivatala által megrendelem a mű kiadótól Révai Testvérek irod. int. r.-k.-tól

Kiss József költeményei

illusztrált diszkiadását diszkötésben 24 forintért

és kötelezem magamat a mű átvételétől kezdve havonként 2 frtot mindaddig a munka kiadóinak Budapesten fizetni, míg a teljes vételár törlesztve nincs.

A részletfizetések be nem tartása esetén az esedékes összegek rajtam postai megbízás útján (30 kr. postaköltség hozzászámítása mellett) beszédhetők.

Hely és kelet:

Név és állás: